

una casa de camp'. Parlant de Quatretonda i Quatremitjana diu Coromines: «Em decanto, en efecte, a creure que l'altre component és el llatí *cohors*, -tis, romànic corte, tan conegut en el sentit de 'casa senyorial' i 'població', en la toponímia de tots els països neolatinats, entre ells la Mossaràbia i Catalunya: --- al Principat *Cortariu*, *Corsavi*, *Corvassill*, *Conorbau*, *Cortiuda*, *Cortingles*, *Co(rt)scastell*, *Les Corts*, *Quatre cortis* etc.» (E.T.C. II, p. 149). X. T.

Cosavions sembla dim. pl. de l'anterior (més complicat suposar COLLE VIARUM canviat en -ORUM > -ó(r): pl. secundari. *Cosavilesa*, que es troba al costat d'un iidret anomenat *Vilesa*,¹ = cat. *Vilella*. *Cosiso* sembla diminutiu de COLLE amb sufix -ELLU encreuat amb -ICULU. J. F. C.

¹ A Gerri hi ha encara una casa anomenada *casa Vilesa* (J. Lluís Pallarès, *Pastors i Estr.*, p. 136).

10

CORVASSILL

Veïnat del te. de Porta (Alta Cerdanya, vall de Querol), situat a la banda esquerra del riu Aravó. És també el nom d'un grup de bordes del municipi de Civís (Alt Urgell).¹

PRON. POP.: *kursibil̃* oït allí mateix Cor. (1931); *kurbasil̃* a Querol (1952), Portè (1959) i Dorres (1959). En aquest darrer poble hi va oïr també *korbasil̃* (1959).²⁰

DOC. ANT. *Cort Vassil* 1242 (Alart, RLR VIII, 51),² *Cort Vessill* 1243 (Alart, Priv., 172), *Cort Vassill* 1267 (Alart, InvLC, s. v. *vessill*), *Chort Vassill* 1283 (Alart, InvLC, s. v. *vessill*), *Cort Vassil* 1308 (Alart, RLR VIII, 51), *Corvesil* 1359 (CoDoACA XII, 25, 86). Mencions addicionals que cita Ponsich (*Top.*, 145): *Cortvasil* 1343, 1318, *Chortvasill* 1260, *Cortvassill* id., *Carbasil* 1632.

ETIM. CÖRTE-VASSILLII (DECat II, s. v. *cort*; genitiu de VASSILLIUS, Schulze, *Zu lat. Eigenn.*, 449; Skok, *30 Ortsn.*, 202-03).³ Ph. R.

¹ Veg. *GranEncCat.*, s. v. *Cortvassill*, *bordes de*.

² Així en un document citat per Alart. — ³ No sembla tractar-se del mateix NP II. trobat en *Berengario de Basil*, el qual apareix en un document vigatà de l'any 1205 (Alart-Henry III, 25), car en aquest cas l'ètimon deu ésser BASSILIUS, variant de *Basilius* (Schulze, *Zu lat. Eigenn.*, 447).

COSA-, COSO-

Cosalavet, partida del terme de Castanosa (Alta Ribagorça) (XIX, 142) per *coll de l'avit*.

Serrat de Cosamilanos, partida del terme de Manyanet (Alta Ribagorça) (XIX, 171) per 'coll de milans' o esparvers.

Cosavilé o *-esa*, collet i partida del terme de Baén (Pallars Sobirà) (XXI, 130.135).

Cosavions, tossalet i collet del terme de Baén (Pallars Sobirà) (XXI, 130).

Cosoduvia, partida del terme d'Aulet (Alta Ribagorça) (XIX, 88).

El Cosiso, terres del terme d'Irgo (Vall de Boí) (XIII, 189).

ETIM. Els NLL que hem recollit en aquest article són derivats del llatí COLLEM 'coll de muntanya',⁵⁵ que en la toponímia del Pallars i la Ribagorça esdevé sovint *koz-* perquè -LL- > -z- en la fonètica local del parlar pre-català peculiar d'aquesta zona de Catalunya, tal com va demostrar Joan Coromines a E.T.C. I, 136. *Cosoduvia* < COLLEM DE VIA 'coll del camí'.⁶⁰

COSCÓ

Poblet agr. al municipi d'Oliola (Noguera), a la vall del riu Sió.

PRON. MOD.: *koskó*, oït a Cabanabona per Casac. (c. 1920) i a Artesa de Segre i a la Sentiu per JCor. (1933).

DOC. ANT. *Koskoll* a. 1033 (*Est. R. IEC* II, 94); *Cocto* a. 1359 (CoDoACA XII, 23).

Coscó, veïnat del municipi de Mur (Pallars Jussà), a la drete del *barranc de Coscó*, que desaiagua a la Noguera Ribagorçana.

La Coscona, partida del terme d'Oveix (Flamicell) (XXXVII, 139.14.19). Derivat fem. amb valor col·lectiu

Coscones, partida del terme de Pinyana (Flamicell) (XIX, 189; E.T.C. I, 124).

Lo Cosconero, partida de la vall de Boí (Alta Ribagorça), recollida per JCor. l'any 1968.

La Cusqüera, vessant del terme d'Unarre (Vall d'Àneu) (XX, 180) < *Cosconera, perduda la -n- intervocàlica a la manera basca (E.T.C. I, 124).

Cosconar, partida del terme d'Escorca (Mallorca) (XLII, 5.8; 6.7). Documentada *Caria Caxconar* (*Rep. Mall.*, 37; Quadrado, 489).

Cosconarre, partida de l'alta vall d'Àneu (recollida a Isavarre l'any 1958 per JCor.) (DECat II, 985b41-45), amb la variant del sufix de l'anterior explicada en E.T.C. I, 139.

⁴⁰ *El Coscoll*, partida antiga que sembla que és del terme de Breda (Selva): *ipso Coscoll* a. 1064 (*Cart. St. Cugat* II, 307).

Els Coscolls, partida del terme de Sanet i els Negrals (Marina Alta) (XXXIV, 113.5).

⁴⁵ *Torre des Molí des Coscois*, veral del terme de Santa Maria del Camí (Mallorca) (XI, 31.17).

Es Coscois, un parell de cases en un puig, enumerat entre can Parrisco i Pòrtol, en el terme de Marratxí (Mallorca) (XI, 88.11).

Coscolla, partida antiga del terme de Güel (Isàvena) documentada l'any 996 (Abadal, *Comta. Pall. i Ribag.*, 316). Femení paral·lel a *Coscona*, supra.

Coscolla i *les Coscolles*, partides del terme de Lles-sui (Pallars Sobirà) (XXXVI, 192.4; 198.9).

Coscolledo, partida del terme d'Estaon (Pallars Sobirà) recollida per JCor. (1934). Col·lectiu en -ETUM amb -o pre-catalana.

Coscolleta, partida antiga que apareix en unes afrontacions d'Altron en un document de l'any 1645 llegit per JCor., col·lectiu en -ETA amb -T- conservada pre-ca-